

בבית המשפט העליון

בש"פ 7837/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

העוררת: Liubovi Prodan

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה במ"ת
18-09-37762 מיום 9.10.2018 שניתנה על ידי כב' סג"נ
י' כהן

תאריך הישיבה: ל' בחשוון התשע"ט (8.11.2018)

בשם העוררת: עו"ד ליאוניד פרחובניק

בשם המשיבה: עו"ד שרית רייך-אבניאל

החלטה

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט סג"נ י' כהן)
במ"ת 18-09-37762 מיום 9.10.2018 בו הורה על מעצרה של העוררת עד לתום
ההליכים המתנהלים נגדה בת"פ 18-09-37745.

כתב האישום

1. העוררת, אזרחית מולדובה, הועסקה כעובדת סיעודית שטיפלה בקשיש יליד
1938 (להלן: הקשיש) הסובל מדמנציה, מצוי במצב סיעודי וזקוק לעזרה בפעולות היום
יום.

2. על פי המפורט בכתב האישום, ביום 11.9.2018 תקפה העוררת את הקשיש בכך
שאחזה בזרועו באמתו הימנית, משכה אותו בכוח וניסתה להכניסו למקלחת חרף

התנגדותו. בשלב מסוים שפכה עליו כוס מים, אחזה בחוזקה באמות ידיו ובכפות ידיו, ניערה אותו, הכתה אותו על ידיו, הורידה את חולצתו בכוח והצליפה בו באמצעות החולצה. כתוצאה ממעשיה נחבל הקשיש בידיו והחל לדמם באופן מסיבי. בהמשך דחפה העוררת את הקשיש למקלחת, שם חבשה את פצעיו. על רקע האמור הואשמה העוררת בעבירה של תקיפת חסר ישע לפי סעיף 368ב(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ההליך בבית המשפט המחוזי

3. מכיוון שמעשיה של העוררת תועדו בסרטון של מצלמה שהיתה מותקנת בביתו של הקשיש, לא חלק בא כוחה במהלך הדיון בבקשת המעצר על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת העובדות המפורטות בכתב האישום. בית המשפט המחוזי קבע כי בעניינה של העוררת מתקיימות שתי עילות מעצר, האחת מסוכנות והשנייה חשש להימלטות, לאור היותה עובדת זרה שמרכז חייה אינו בישראל. במסגרת בחינת חלופות מעצר הציע בא כוחה של העוררת לשחררה לביתם של בני זוג תושבי פרדס חנה (להלן: בני הזוג), שלהם היכרות קודמת עם העוררת, לאור טיפולה באמה של בת הזוג במשך תקופה של כשלוש שנים עד שהלכה לבית עולמה.

4. בית המשפט דחה את החלופה המוצעת, לאחר שמצא כי זו אינה ישימה משהטיל ספק בנכונותם של בני הזוג לשמש מפקחים, במיוחד לאור כוונתם של אלו לנסוע לחו"ל לביקור אצל בתם שצפויה ללדת בזמן הקרוב, כשהצפי של שהות בני הזוג בחו"ל היא לתקופה לא קצרה. חלופה נוספת שהוצעה על ידי העוררת ונדחתה על ידי בית המשפט היתה כי אחותה של העוררת, שגם היא מועסקת כמטפלת סיעודית, תתגורר בביתם של בני הזוג בהיותם בחו"ל ותפקח על העוררת. חלופה שלישית, לפיה בעת שבני הזוג יהיו בחו"ל העוררת תסגיר את עצמה ותשב במעצר – נדחתה אף היא.

בהעדר חלופה ראויה, הורה בית המשפט על מעצרה של העוררת עד לתום ההליכים.

5. בהודעת הערר ובטיעון בעל פה חזר בא כוח העוררת על החלופות שהוצגו בפני בית המשפט המחוזי ולחלופין ביקש לשחרר את העוררת בהתניית תנאים של התייצבות יומית שלה בתחנת משטרה, חתימה על התחייבות כספית ואף הפקדתם של מספר אלפי שקלים להבטחת התייצבותה. חרף הצהרת בא כוחה הקודם של העוררת על

קיומן של ראיות לכאורה, טען בא כוחה הנוכחי לכרסום בעוצמתן וטען כי הדימום שנגרם לקשיש נבע בחלקו ממצבו הרפואי ולא רק ממעשיה של העוררת.

6. באת כוח המשיבה התנגדה לקבלת הערר וטענה כי מדובר בעוררת שאינה תושבת ישראל, שמרכז חייה הוא בחו"ל וקיים חשש להימלטות מאימת הדין. לשיטתה של המשיבה, יש להבטיח התייצבותה של העוררת למשפט ובדין דחה בית המשפט המחוזי את החלופות שהוצעו בהיותן לא ראויות. כן התנגדה המשיבה לטיעון בעניין הראיות לכאורה לאור הצהרת בא כוחה הקודם של העוררת בעניין זה.

דיון והכרעה

7. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים ועיון בהחלטת המעצר, לא מצאתי כי נפלה שגגה מלפני בית המשפט המחוזי בדחותו את חלופות המעצר שהוצעו על ידי העוררת. חלופת המעצר בבית בני הזוג מפרדס חנה נדחתה, ובדין נדחתה, לאור הספק שהטיל בית המשפט במוכנותם והבנתם של בני הזוג באשר לתפקידם ומשך זמן הפיקוח לו הם נדרשים במסגרת הסכמתם לשמש כמפקחים של העוררת בזמן מעצר הבית. באשר לחלופה לפיה אחותה של העוררת תשמש כמפקחת עליה בהעדרם של בני הזוג מהארץ, הרי שגם זו נדחתה ומטעמים נכוחים, וכפי שציין בית המשפט "לא שוכנעתי שבני הזוג מסכימים שהמשיבה ואחותה תתגוררנה בביתם בזמן שהם שוהים בחו"ל". גם האפשרות כי בית המעצר ישמש כחלופת מעצר לחלופת המעצר בפרדס חנה כאשר בני הזוג שוהים בחו"ל נדחתה ובדין כך.

8. עם זאת, בהינתן העובדה שהעילה העיקרית בגינה נעצרה העוררת עד לתום ההליכים נעוצה בצורך להבטיח התייצבותה למשפט ובגין חשש האינהרנטי להימלטותה מאימת הדין לאור היותה נתינה זרה שמרכז חייה אינו מצוי בישראל, הרי שניתן לאיין חשש זה בהצבת תנאים מגבילים ובהפקדת ערבויות (לעניין גובה הערבויות ראו בש"פ 7754/10 גאיאלאת נ' מדינת ישראל (1.11.2010)).

9. ניתן אפוא לשחרר את העוררת, ככל שתמלא אחר כל התנאים הבאים ותמציא את ההתחייבויות והערבויות הבאות לבית המשפט המחוזי בחיפה:

- א. תמסור כתובת מגורים קבועה בישראל;
- ב. תתייצב בימים א' ו-ה' בתחנת המשטרה שבתחום מקום מגוריה;
- ג. תפקיד את דרכונה בידי משטרת ישראל;

- ד. יוצא נגדה צו עיכוב יציאה מן הארץ שיעמוד בתוקפו עד לתום משפטה ;
- ה. תפקיד את הערבויות הבאות: סך של 25,000 ש"ח במזומן או בערבות בנקאית ;
- ו. תמציא שתי ערבויות צד ג' על סך של 10,000 ש"ח כל אחת ;
- ז. נאסר בזה על העוררת לעבוד בכל עבודה עם קשישים עד לתום משפטה. בנוסף תחתום העוררת על כתב התחייבות עצמית על סך 20,000 ש"ח בו תתחייב באיסור עבודה כאמור.

בהעדר המצאת הערבויות ואי מילוי כל התנאים כפי שהוריתי, תעצר העוררת עד לתום ההליכים נגדה.

10. סוף דבר – הערר מתקבל והעוררת תשוחרר בכפוף לתנאים בפסקה 9 לעיל.

ניתנה היום, א' בכסלו התשע"ט (9.11.2018).

ש ו פ ט